

Alena Pertlová. Josef Lada a kniha. Bakalářská práce. Praha: ÚISK FF UK 2009. 44, XII s.
1. Život Josefa Lady. 2. Výtvarná a literární činnost Josefa Lady. 3. Vztah Josefa Lady ke knihám, nakladatelům a spisovatelům a jejich spolupráce s nimi. 4. Motiv knihy v ilustracích a obrazech Josefa Lady. 5. Osobní knihovna Josefa Lady. 6. Závěr.

Práce, jejíž autorka soustředila v celek z početné literatury a z dostupných historických pramenů záměrně převzaté skutečnosti a použila jich k prezentaci úlohy knih při vzniku rozsáhlého díla národního umělce Josefa Lady, je dokladem jejího prožitku této všeobecně známé osobnosti, na niž, jak bylo stanoveno, zaměřila svou „knihovědnou“ pozornost. Přitom se jí však podařilo zjistit některá nová fakta z Ladovy činnosti a tak rozšířit „bádání o něm“ například v oblasti společenského působení knih ilustrovaných J. Ladou a jeho osobní knihovny.

I. Pertlová nalézající psané, tištěné a obrazové zdroje své činnosti v knihovnách, archivech, muzeích i v rodném kraji J. Lady, usilovala o poznání významu knih v jeho životě a tvorbě nejen jako prostředků vzdělání, citových a estetických podnětů, ale i uchovávání výtvarných a literárních děl nesených papíry a tiskem a reprodukováných v nejrůznějších vydáních domácích i zahraničních. Za zmínku stojí i Pertlové způsob vyjadřování, ostatně typický pro další její vrstevnice, jímž sděluje výsledky svého studia.

Již v úvodní části práce se setkáváme vedle biografických údajů s knihovědnými, když sledujeme od dětství Ladův vztah ke knize, k četbě, k papíru, jehož měl nedostatek, když poznáváme počátky Ladova kreslení, osudové setkání s Alšovými díly, a pak v různých situacích, prostředích v chronologické posloupnosti a tematické vyhraněnosti v souvislosti s Ladovým trvale kladným vztahem ke knize až do konce jeho života v r. 1957.

Ač bylo hlavním úkolem I. Pertlové zabývat se vztahem J. Lady ke knihám a nahlédnout na jeho práci s knihou, zajímala se i o jeho „neknížní projevy“, když psala o jeho plakátech, zejména toho, který vytvořil s J. Mahenem s názvem Braňte knihu!, kalendářích, vydávání pohlednic, poštovních známek, losů i obrázkových obalů ap. Pertlová představuje Ladu jako právem nejznámějšího českého malíře v kontextu se celosvětovou kulturou, nikoli jen jako ilustrátora Haškova Švejka či autora Ladova Kocoura Mikeše, ale i mnoha dalších knižních titulů pro děti a dospělé i příležitostných tisků...

Za přínos lze považovat rovněž údaje o v úplnosti žel nedochované osobní knihovně J. Lady, o jejíž rekonstrukci se Pertlová pokouší na základě vzpomínek Ladovy dcery Aleny, fotografií knihovny pořízených za Ladova života v jeho bytě i několika exemplářů knih, které se dochovaly patrně jen proto, že obsahovaly rukopisná věnování J. Ladovi.

V tomto směru je významné, že vedle dedikace J. Haška v knize vystavené ve vitrině Památníku Josefa Lady v Hrusicích (v Obecní knihovně se seznámila se vzácnými vydáními Ladou ilustrovaných knížek, které zde v oddělené části uchovávají), nalezla I. Petrlová v osobní knihovně básníka a Ladova přítele L. Stehlíka několik knížek věnovaných Ladou jemu i jeho dceři Blance, již v Praze navštívila, a která jí umožnila pořídit fotoreprodukce těchto věnování (jsou reprodukována v příloze práce). Tuto událost Pertlová pochopila jako návod k dalšímu vyhledávání knih s Ladovými obrázky v osobních knihovnách dětí i dospělých, jako jeden z možných důkazů působení tvorby tohoto umělce - a tím papíru a tisku - mezi lidmi.

Bakalářskou, podle stanoveného zadání realizovanou práci A. Petrlové „Josef Lada a kniha“ navrhuji přijmout k obhajobě jako výbornou.

